

Košický zborový list

„Keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna narodeného zo ženy.“ (Gal 4,4)

IVANA HRICOVÁ-KRIŠTOVÁ PRICHÁDZA

Prichádza v tichosti,
aj keď je hodný slávy,
prichádza do sveta,
ktorý je chladný, tmavý.
Nikto Ho nevíta
a miesta preňho niet.
On predsa miluje
ten hriešny ľudský svet.
Prichádza v pokore,
nie v blysku, nádhere.
Brat, či Ho nečuješ,
klope ti na dvere.
Od srdca k srdcu chodí,
na každé zaklope.
Buď Ho pozveš ďalej,
alebo odkopneš.
Prichádza v chudobe,
aj keď Mu všetko patrí
a z detí tohto sveta
nechce žiadne stratíť.
On sám, Boh najvyšší,
rád sa stal Dieťaťom,
za jasle vymenil
nebeský svätý trón.
Nik ťa viac neľúbil,
viacej lásky nedal,
len On ťa miluje
väčšmi ako treba.
Čo môžeš ešte pýtať,
či ešte viacej chceš,
vernejšiu, krajšiu lásku
nikde viac nenájdeš.
Necháš Ho vonku stáť,
nevpuštíš Kráľa dnu?
Hľa, Svetlo premáha
tú strašnú vlčiu tmu.
Tak, Bože, vojdí, vstúp
a ja Ti srdce dám,
tú maštal' chatrnú,
navždy v nej prebývaj!

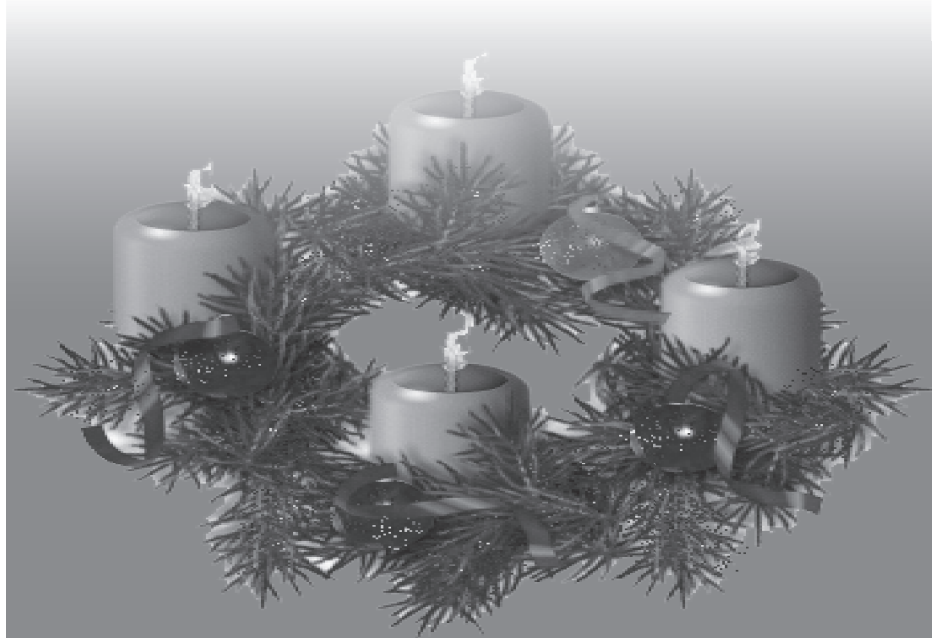
USTAVIČNÁ RADOSŤ V PÁNOVI

**„Ustavične sa radujte v Pánovi. Opakujem: Radujte sa!
Vaša dobrotivosť nech je známa všetkým ľuďom.
Pán je blízko!“ Fil 4, 4-5.**

Milí bratia a milé sestry!
Pohľad ľudí na Vianoce býva veľmi rozmanitý. Jedni ich považujú za najkrajšie sviatky roka, za sviatky lásky, radosti, pokoja či sviatky, keď sú ľudia k sebe o čosi bližšími, milšími, láskavejšími než počas roka. Iní o nich hovoria ako o sviatkoch, keď sa rodina - často rozbehaná vo svete po dlhom čase konečne zide pri spoločnom štedrovečernom stole a poteší sa tomu, o čo je inak ukrátená v priebehu roka. Je veľa takých, (vdovy, siroty, bezdomovci, rozpadávajúce sa manželstvá či rodiny, chorí doma, v nemocniciach, umierajúci ľu-

dia...), ktorí prežívajú Vianoce oveľa ťažšie ako tí, ktorí žijú v harmónii. Nie je málo tých, ktorých najmä to, čo sa deje pred Vianocami: nákupná horúčka, upratovanie, varenie, pečenie, krátko povedané - predvianočný zhon, paradoxne práve na Vianoce oberie o nefalšovanú lásku, radosť a pravý pokoj. Namiesto všetkého očakávaného krásneho sa dostaví celková únava, podráždenosť, nervozita, vyčerpanosť, ba aj veľké znechutenie.

Prečo sa v súčasnosti stráca pravý obsah a význam radostnej zvesti, ktorá znela v noci pred dvoma tisíca-

mi rokov z úst anjela Pánovho k pastierom, strážiacim stáda na betlehemských poliach? *“Nebojte sa! Zvestujem vám veľkú radosť, ktorá bude radosťou pre všetkých ľudí, lebo v Dávidovom meste sa vám dnes narodil Spasiteľ, Kristus Pán.”* Lk 2, 10b) Kam sa podela tá Bibliou spomínaná „**veľká radosť**“ ľudí z narodenia Spasiteľa, ktorý je Kristus Pán? Radosťná zvesť od Boha je určená všetkým hriešnym ľuďom sveta. Mnoho ľudí a medzi nimi je, žiaľ, aj nemálo kresťanov hľadá v advente a počas Vianoc lacnú a často pominuteľnú krátkotrvajúcu radosť a zábavu, po ktorej prichádza bolestivé prebudenie do tvrdej reality každodenného života. Preto je namieste otázka, či séria otázok. Čo príde po Vianočiach, čo v novom roku, čo v zostávajúcom čase nášho pozemského života, ktorý sa raz skončí a potom príde večnosť? Čo bude nasledovať potom, až sa skončí pozemský život človeka i Kristom ohlásený koniec sveta? Sväté Písmo o tejto otázke jasne hovorí. Buď to bude večná radosť v nebi, alebo večné zatratenie, plač a škrípanie zubov v pekle. Mnohí si kladú otázku: Existuje vôbec taká radosť, ktorá presahuje Vianoce? Ak áno, potom kde, alebo v kom ju možno nájsť? Ako máme chápať Pavlovu výzvu k ustavičnej radosťi? Biblia nám dáva reálne odpovede na reálne otázky, týkajúce sa nielen nášho časného, ale aj večného života. Je vôbec možné, aby sa kresťan ustavične radoval? Ved' aj sám Pavol veľaokrát prežíval zármutok, ktorý opisuje napríklad aj pri smrteľne chorom spolupracovníkovi Epafróditovi, nad ktorým sa Boh zmlouval. *“A naozaj bol na smrť chorý, Boh sa však nad ním zmlouval, a nie len nad ním, ale aj nad mnou, aby som nemal zármutok nad zármutok!”* (Fil 2, 27) Je paradoxným, že apoštol Pavol píše kresťanom do cirkevného zboru vo Filipách o ustavičnej radosťi a jej prameni práve vtedy, keď on sám je vo väzení. V cirkevnom zbore vo Filipách totiž v tom čase povstali vážne nepokoje s nebezpečenstvom, hroziacim zo všetkých strán. To viedlo jeho členov k zármutku, nepokoju a k strate

odvahy. Pavol odporúča Filipanom, aby sa radovali v Pánovi, aj napriek nepokoju a rozbrojom. Naše postoje nemusia byť závislé od vonkajších podmienok a okolností. Môže sa totiž stať, že v neprijemných a zložitých situáciách ľahko stratíme odvalu, a aj maličkostiam budeme prikladať príliš veľký význam. Pavol vedel, že nech sa s ním bude diať čokoľvek, Ježiš Kristus bude s ním. Aj veriaci, nech sa s nimi deje čokoľvek, majú Pána, a to je dostatočný dôvod na to, aby sa v ňom radovali. To má platiť aj o nás, dnešných kresťanoch. Tým, že Pavol druhýkrát povzbudzuje Filipských k radovaniu sa, zdôrazňuje fakt: *„nech je vaša radosť ustavičnou, v Pánovi“*. Inak povedané, ustavičná, pravá radosť mimo Pána neexistuje. Žiaľ a stiesnenosť sú stále premožiteľnými **v Pánovi**. Je to paradoxná radosť. Radosť v Pánovi znamená tiež to, že človek sám, z vlastnej sily, nie je schopný premôcť zármutok. Prameňom ustavičnej radosťi je Pán. Radosť zo spasenia je ozajstnou radosťou. Radosť je tiež ovocím Ducha Svätého. (Gal 5,22) Prvým ovocím takejto radosťi je dobrotivosť prejavená voči všetkým. Takýto prejav je nezávislý od správania sa tých, ktorí žijú okolo nás. Je to výsledok nasledovania Krista, prijímania a odovzdávania Jeho lásky druhým. Kto je skutočne naplnený Pánovou radosťou, ten z úprimného srdca spôsobuje radosť iným. Rád sa zriekne nárokov a práv. Kristus sa svojim prvým príchodom na Zem dočasne zriekol svojich nárokov, ponížil sa, aby nám získal odpustenie hriechov a večný život. Cirkevný zbor má byť slúžiacim spoločenstvom aj v tom, že na každého vylieva svoj pokoj, ktorého zdrojom je Kristus. V našom cirkevnom zbore i v našej cirkvi sme v pomaly sa končiacom roku 2011 zaiste prežívali nielen chvíle radosťi, ale aj zármutku. Nemyslím tým len na krsty, konfirmácie detí či dospelých, sobáše, na pohreby, či celkový duchovný a hospodársky život zboru a našej cirkvi, ale aj na celosvetovú krízu, ktorá sa dotýka aj nás, obyvateľov krajiny, v ktorej žijeme. Príčinu celosvetovej krízy treba hľadať aj v živote formálnych

kresťanov, hlásiacich sa k cirkvi, ktorí neplnia prikázanie Pána Ježiša Krista. Majú byť soľou zeme a majú svietiť v tomto temnom hriešnom svete tak, aby ľudia videli ich dobré skutky a velebili Otca, ktorý je v nebesiach. Žiaľ, často to tak nie je. Svet má jedinou skutočnú možnosť spoznať Ježiša: skrz život kresťana a jeho svedectvo. Svet pozná Krista takého, akého Ho Jeho veriaci žijú a predstavia! Keďže je to tak, môžeme sa diviť, že svet nemá príliš dobrý názor na Krista?! To, že ľudia, žijúci vo svete, nepoznajú Krista, nie je chybou a hriechom sveta, ale našou chybou, našim hriechom, našim nehodnovným svedectvom svetu o Kristovi. Závažná otázka, ktorá sa v pomaly končiacom sa roku 2011 vynára pred nami, je aj otázka blízkej či vzdalenej budúcnosti. Ako a s kým ju chceme prežiť ako jednotlivci, manželia, rodiny či členovia nášho cirkevného zboru? Apoštol Pavol píše nielen Filipským: *“Pán je blízko!”* Pre náš ďalší budúci život je veľmi dôležité to, aby naše plány a myšlienky spočívali v Kristovi a boli usmerňované podľa Božích myšlienok. Radujúcemu sa životu v Pánovi dáva Boh svoj pokoj, ktorý prevyšuje každý rozum, a chráni srdcia i mysle v Ježišovi Kristovi. Ak si denne vo viere budeme privlastňovať skutočnosť, že „Pán je blízko!“ , potom do budúcnosti nemusíme hľadiť s obavami a prehnanou ustarostenosťou. Našou úlohou okrem iných je poslúchnuť výzvu Sv. Pisma: *“Preto o nič nebud'te ustarostení, ale vo všetkom s vďakou predkladajte Bohu svoje žiadosti vo svojich modlitbách a prosbách.”* (Fil 4,6) **Amen.**

Mgr. Jaroslav Széles,
1. duchovný

Z UDALOSTÍ ZBORU (október-december)

- 30. X. 2011 - vystúpenie Spevokolu Jána Kalvína pri príležitosti Dňa reformácie,
- 27. XI. 2011 - vystúpenie Spevokolu Jána Kalvína na koncerte Festivalu sakrálneho umenia,

- 4. XII. 2011 – vystúpenie detí pri príležitosti predpoludňajšej adventnej bohoslužby,
- 11. XII. 2011 – odovzdávanie príspevkov z Diakonického fondu,
- 12. XII. 2011 – modlitebná reťaz,
- 18. XII. 2011 – vyslúženie Svätej Večere Pánovej pre starších a chorých členov nášho zboru, ako aj pre tých, ktorým pracovné povinnosti bránia zúčastniť sa na vianočnej bohoslužbe,
- Príprava balíčkov pre deti z detských domovov,
- 24. XII. 2011 – vystúpenie detí a Spevokolu.

Mgr. Erika Domonkošová

UZNESENIA

Z PRESBYTERSKEJ SCHÔDZE, KONANEJ DŇA 14. NOVEMBRA 2011

19/2011: Presbyterstvo poveruje duchovných zboru, aby do výročnej presbyterskej schôdze za rok 2011 pripravili prvé materiály do kroniky zboru.

20/2011: Presbyterstvo dnešným dňom ruší časť Smernice o konfirmačnej príprave v čl. II. – posledný odsek; v čl. III. bod 10.

21/2011: Presbyterstvo schvaľuje doplnenie komisií, pracujúcich pri presbyterstve, takto:

- Do Kontrolnej komisie pani Čizmárovú,
- Do komisie zborových aktivít pani Čopovú.

22/2011: Presbyterstvo schvaľuje príspevok na pohonné hmoty vo výške 20,- Eur mesačne počas školského roka pre duchovného, vyučujúceho náboženstvo od 1. októbra 2011.

23/2011: Presbyterstvo schvaľuje proces prípravy Cirkevnozborového valného zhromaždenia:

- Vykonať inventarizáciu majetku zboru s členmi Kontrolnej komisie do 10. januára 2012;
- Predsedníctvo presbyterstva s Kontrolnou komisiou pripraví vyhodnotenie čerpania rozpočtu za rok 2011 a pripraví návrh rozpočtu na rok 2012 do 1. februára 2012.
- Jednotlivé komisie pripraví vyhodnotenie svojej činnosti za rok 2011 a návrh na rok 2012 do 1. februára 2012.
- Duchovní a kurátorka pripraví výročnú správu za rok 2011, ktorú predložia na schválenie presbyterstvu 15. februára 2012.

*Na základe zápisnice spracovala:
Mgr. Erika Domonkošová.*

PLÁNY NA NAJBLIŽŠIE OBDOBIE (január-marec 2012)

- 8. I. 2012 – povianočné stretnutie spevokolov v Ždani,
- 15. I. 2012 . Novoročné stretnutie členov zboru,
- 8.-15. I. 2012 – Aliančný modlitebný týždeň na tému: Premenený Ježišom Kristom,

- 18. I. 2012 – Ekumenická bohoslužba pri príležitosti začiatku nového kalendárneho roka,
- výročná presbyterská schôdza,
- zasadnutia komisií, pracujúcich pri presbyterstve cirkevného zboru,
- cirkevnozborové valné zhromaždenie,
- Pôstna evanjelizačná bohoslužba so sestrou farárkou Annou Hisemovou,
- 13.-19. II. 2012 – Národný týždeň manželstva,
- cirkevnozborová vizitácia.

Milí bratia a milé sestry! Nebuďte prekvapení, že pri jednotlivých podujatiach nenachádzate dátumy. Je to kvôli tomu, že Plán duchovnej činnosti na nasledujúci rok ešte nebol schválený presbyterstvom. Sledujte teda oznamy na bohoslužbách!

*Mgr. Jaroslav Széles,
Mgr. Erika Domonkošová*

Tibor Sabovik ADVENTNÁ

Adventná chvíľa sa k nám priblížila,

*aby opäť celému svetu oznámila,
že sa potvrdzuje doba nášho Vykupiteľa,*

a kto Ho vyzná, tomu i jeho Spasiteľa.

Ďakujeme Ti, Bože, že sa nás ujímaš,

že v svojom Synovi nám nádej dáváš,

pripravením tak celému svetu spasenie,

a v ňom všetkým verným vykúpenie.

A Tebe, Ježišu Kriste radostné oslávenie,

že si vzal naše telo na dočasné prebývanie.

*V ňom si bol nám podobný,
no bez hriechu,*

ďakujeme za obeť, utrpenie, máme techu.

*Vidíš, akí sme slabí a k hriechu ná-
chylní,*

*preto o pomoc prosíme, Ty nás po-
zdvihni.*

*Hriech predkov i náš, nemôžeme
ospravedlniť,*

*a v svojej nedokonalosti ani ni-
jak odčiniť.*

*Preto s trasením a bá-
zňou na Teba čakáme,*

*za vyvolanú búrku v cirkvi, hnev,
odpúšťame,*

*lebo aj Ty si odpustil vyslaním svoj-
ho Syna,*

*aby tým, ktorí sa ospravedlnia,
bola zmytá vina.*

FESTIVAL SAKRÁLNEHO UMENIA

Tohtoročný advent sa pre košických veriacich začal krásnou slávnosťou. Aj náš zbor mal príležitosť zúčastniť sa nielen ako divák, ale aj členovia nášho spevokolu prispeli svojím vystúpením k sviatočnej atmosfére blížiacich sa Vianoc.

27. novembra 2011 v Dome umenia v Košiciach sa konal 22. ročník Festivalu sakrálneho umenia. Záverečný festivalový koncert je prezentáciou duchovného bohatstva umeleckých súborov jednotlivých cirkví a Židovskej náboženskej obce, zoskupených v Ekumenickom spoločenstve na území mesta Košice. Prítomných v hľadisku aj účinkujúcich privítal primátor mesta Richard Raši. Moderátorom večera bol známy košický herec Jozef Úradník.

V úvode programu zazneli skladby zboru Svätého Cyrila a Metoda pri Katedrálom chráme narodenia Presvätej Bohorodičky. Po nich dostali slovo spojené spevácke zbory Evanjelickej aliancie v Košiciach. Po Chválospeve Evanjelickej cirkvi sa predstavil Spevokol Jána Kalvína, ktorý dirigoval Gabriel Szakál, skladbou Bože večný, milostivý. Bolo to naše prvé a dúfam, že nie posledné vystúpenie na takomto festivale. V rámci tejto Aliancie vystúpi-

li bratia a sestry z Maďarského reformovaného zboru, Bratskej jednoty baptistov a Apoštolskej cirkvi v Košiciach. Zbory Aliancie na záver zaspievali starobylú hymnickú pieseň: Vykupiteľ žije, potom pieseň Nech ťa v deň súženia... a American traditional: Svätí pochodujú pod taktovkou dirigenta Jána Hrubovčáka.

V druhej časti sviatočného večera sa predstavili členovia zboru Kaschauer Klezmer Band zo Židovskej náboženskej obce, ktorí zaujali výnimočnou hrou na rôznych hudobných nástrojoch. Liturgické spevy a duchovné piesne v cirkevno-slovanskom a gréckom jazyku zazneli v podaní členov zboru Katedrálneho chrámu Zosnutia presvätej Bohorodičky v Košiciach.

Záverečné slovo dostali speváci z Kňazského seminára sv. Karola Boromejského v Košiciach. Spoločným spevom všetkých zborov: Teba, Bože, chválim... sa tohtoročný Festival skončil. Hoci tu slovo Božie nezaznelo, ale bolo tu cítiť prítomnosť nášho Pána. Chvála, vďačnosť a úprimná láska obsiahnutá v textoch piesní a chválospevoch patrila Jemu. Všetci účinkujúci boli vďační za príležitosť, že aj takýmto spôsobom môžeme začať adventné obdobie, keď vo svojom srdci a príbytkoch chceme privítať Pána Ježiša Krista v čase blížiacich sa Vianoc.

Pane, požehnaj nám i tento adventný čas! Nech zažiarí Hospodino-va sláva i pri nás!

Emília Červeňáková

AKO PLNÍME SVOJE SĽUBY BOHU? SĽUB PRI SVÄTEJ VEČERI PÁNOVEJ

V úvode svojho článku by som rád položil jednu, možno nefahkú anketovú otázku všetkým reformovaným konfirmovaným členom nášho cirkevného zboru. Vedeli by ste spočítať počet svojich účastí na Svätej večeri Pánovej od svojej konfirmácie? Pre tých, ktorí konfirmovali tento rok, minulý rok, alebo pár rokov dozadu nemusí byť ťažké dať presnú

odpoveď na položenú otázku. Aj tí, ktorí konfirmovali dávnejšie, môžu aspoň približne vedieť, koľko príležitostí SVP využili, či nevyužili. Každá účasť na Svätej večeri Pánovej by nás a náš duchovný život mala posúvať k plnohodnotnejšiemu kresťanskému životu, k Božej sláve. Koľkokrát sme odpovedali na štyri otázky, ktoré duchovní kladú veriacim pred samotným prijímaním Svätej Večere Pánovej? Ako sa naše vyznania i sľuby Bohu po prijatí Svätej Večere Pánovej premietli do nášho kresťanského života? Zmenilo to náš vzťah k Bohu i bližným k lepšiemu? Je náš kresťanský život duchovne zrelší, bohatší, máme hlbší osobný vzťah s Bohom i bližnými?

V roku 2010 vyšiel v jednom čísle nášho zborového listu článok pod názvom „Ako plníme svoje sľuby Bohu?“ Týkal sa plnenia sľubu rodičov a krstných rodičov po svätom krste dieťaťa. Druhý článok pod názvom „Ako plníme svoje sľuby Bohu?“ sa týkal plnenia sľubu konfirmandov po konfirmácii. Ten dnešný sa týka plnenia sľubu Bohu, ktorý reformovaní veriaci sľúbili Bohu po prijatí Svätej Večeri Pánovej. Ako znie po troch prvých zodpovedaných otázkach, týkajúcich sa vyznania viery, štvrtá odpoveď veriacich na štvrtú otázku pri Svätej Večeri Pánovej? Pýtam sa po štvrté: Keď ste to všetko skutočne uverili, či sľubujete a či sa zaväzujete k tomu, že z vďačnosti za túto milosť zasväťte celý svoj život Pánovi, a že už v tomto prítomnom svete budete žiť na Jeho slávu ako tí, ktorých si On pre seba vykúpil? Odpoveď: Ja to sľubujem a s pomocou Božou sa k tomu aj zaväzujem. Koľkí reformovaní veriaci berú tento svoj osobný sľub a záväzok učený Bohu naozaj vážne? Prečo? Lebo plnenie ich sľubu je často vo vážnom rozpore s realitou ich života. Vďačnosť za Božie odpustenie hriechov má veriacich viesť k hlbkej zmene, polepšeniu a zasväteniu ich života Bohu. Veriaci sľubujú za prijatú milosť, ktorej sa im dostalo pri Svätej Večeri Pánovej skrz odpustenia ich hriechov, to, že zasvätia celý svoj život Pánovi už v tomto prítomnom svete. Čo pre nás znamená zasvätiť celý

svoj život Pánovi už v tomto prítomnom svete? Obrátiť sa k Bohu a odvrátiť sa od hriechov. Oddeliť sa od hriešneho životného štýlu sveta a mať správny vzťah k Bohu. Život veriacich má byť tiež živou svätou Bohu príjemnou obeťou. „Prosím vás teda, bratia, pre milosrdenstvo Božie, vydávajte svoje telá v živú, svätú, Bohu príjemnú obeť, vašu rozumnú službu Bohu.“ (Rim 12,1.) Keďže Božia milosť a milosrdenstvo sú ponúkané zadarmo, veriaci musia žiť zbožný život z vďačnosti (Ef 1:4), a nie zo zásluh. Ľudia sa buď odovzdajú Bohu alebo satanovi. Ak Kristus odovzdal samého seba výhradne Otcovej vôli, aj pre smrť na kríži, Jeho nasledovníci musia tiež napodobňovať Jeho nesebecký život (2Kor 5:14-15). Koľkí naši veriaci nasledujú a napodobňujú nesebecký život Pána Ježiša Krista? Veriaci musia odovzdať celú svoju osobu Bohu. Ako je to s našim celým odovzdaním sa Bohu? Koľkí, nakoľko a v čom sú Mu odovzdaní? Stačí sa Bohu odovzdať len na jednu hodinu v nedeľu dopoludnia, či počas nejakého cirkevného sviatku, alebo iba vtedy, keď sa to človeku práve hodí? Výraz „svätý“ znamená tiež aj „oddelený pre Božiu službu“. Ako je to s našou kresťanskou službou Bohu v našom cirkevnom zbore po prijatí Svätej Večere Pánovej, či po riadnych nedeľných bohoslužbách v týždni aj uprostred našich blízkych? Koľkí sa vážne zaujímajú v zbore o to, kde a čím by mohli slúžiť? Vieme, koľkí členovia v našom zbore reálne slúžia? V cirkvi, v cirkevnom zbore naozaj stačí len to, keď v nej slúži niektorý duchovný, kurátor, kantor, kostolník, presbyter, vedúci nedeľnej besiedky, administratívny pracovník? Kde sú ďalší robotníci Pánovej žatvy? Čo nám hovoria slová piesne č. 468 „Čuj, ako ťa Ježiš volá“: Kto pôjde dnes pracovať?“ Mnohí si kladú otázku, čo už ja môžem urobiť pre môj zbor, pre moju cirkev? Môžeš napríklad prispieť tým, čo máš. „U Ježiša aj dar malý vzácny je, to pamätaj“ Povie niekto, ja nie som apoštol, misionár, farár. Dobré. „Keď nemôžeš srdcom tvrdých na pokánie prebudiť, môžeš aspoň malé deti k Ježišovi privodiť.“

Nemožno ľahostajne a bezstarostne povedať: Pre mňa žiadnej práce niet! „Hľaďže, duše ľudí hynú a Ježiš ťa volá hneď.“ Si ochotný zapojiť sa do evanjelizácie, misie, diakonie a ďalšej služby na Božej vinici? Sme spokojní, ak cirkev, Telo Kristovo, má len niekoľko fungujúcich slúžiacich údov. Koľkí z nás by boli spokojní s tým, keby na ich tele bola funkčná iba hlava, jedna ruka, jedno oko, jedna noha, jedno ucho, a všetko ostatné na tele by bolo meravé, ochrnuté či odumreté? Veriaci má byť zasvätený a použiteľný Bohom na Jeho účely. Sme použiteľnými Bohom na jeho účely? Boh prostredníctvom Mojžiša vyviedol svoj ľud z otrockého Egypta, lebo bol použiteľný, Jozue priviedol Boží ľud do zaslúbenej zeme, Gideon bol použitý v oslobodení ľudu od Midijáncov, Filip bol použiteľný na ceste do Gazy, keď sa pripojil k vozu, na ktorom sedel etiópsky dvoran, ktorý na základe jeho svedectva uveril v Ježiša Krista a dal sa pokrstiť. Pretože Boh je svätý, Jeho deti majú byť tiež sväté (3M 11:44-45; 19:2; 20:7,26; Mt 5:48; 1Pt 1:16). Keďže Ježiš je svätý, aj Jeho nasledovníci majú byť svätí (Rim 8:28-29; 2Kor 3:18; 1Pt 1:15). Kresťania sú spasení, aby slúžili tak ako Kristus. Tak ako cirkev je svätá, tak i každý jej člen má byť svätý a celý jeho pozemský život má byť takým, aby nikdy nestratil možnosť predstúpiť pred Svätého Boha. Stav posvätnosti si veriaci majú vyprosovať pre seba i druhých. (Rim 6,19). Svätosť života sa prejavuje predovšetkým v službe druhým, v zdieľnosti, v láske, ktoré sú potvrdením svätého spoločenstva. Je najvyšší čas, aby sme naše sľuby, ktoré sľúbime Svätému Trojjedinému Bohu pri Svätej Večeri Pánovej, naozaj pretavovali aj do nášho reálneho kresťanského života.

*Mgr. Jaroslav Széles,
1. duchovný*

Angela Borovská BETLEHEMSKÁ HVIEZDA

Betlehem, Betlehem!

Požehnané mesto,

kde sa Pán Ježiš narodil

a uvidel svetlo.

Betlehemska hviezda, keď mudrcov viedla

až k jasličkám nášho Pána,

ktorému nech česť je vzdaná,

chvála a veleba.

Pán Ježiš, Spasiteľ, uzrel svetlo sveta,

aby náš svet tak vykúpil od potupy hriechu.

Ďakujeme Ti, Pane náš,

že Ťa môžeme aj my

tiež privítať v našich srdciach

spolu aj s anjelmi.

Pejme na Pánovu slávu,

majme srdcia vďačné.

Spoločne Mu chválu vzdajme,

srdcia otvárajme!

Zaspievajme Mu Hosanna:

Vitaj, drahý náš Kráľ,

v našich srdciach aj domovoch,

aj v kresťanských zboroch.

Nech je sláva na výsostiach

len Tebe, drahý Pane,

že budeš mať s nami zľutovanie

aj vo večnej sláve. Amen.

AKO A KEDY V NÁS ŽIJE KRISTUS?

Táto otázka mi zišla na um, keď som sa pripravovala na bohoslužbu, ktorá sa konala v nedeľu, 11. decembra 2011. Prečo práve táto a prečo práve vtedy? Lebo naša nedeľná popoludňajšia bohoslužba bola ne-

zvyčajná z viacerých dôvodov. Kona-
la sa skôr ako inokedy, nestretli sme
sa v kostole a privítali sme medzi se-
bou rodiny, ktoré potrebujú a prija-
li našu pomoc.

Dňa 11. decembra 2011 sme
sa stretli o 15.30 hod. na Farskom
úrade, aby sme obdarovali núdzne
rodiny príspevkom z Malej zborovej
diakonie. Už ste sa určite zžili s tým,
že sa náš cirkevný zbor zapojil do Dia-
konického fondu, do ktorého prispie-
vame pokladničnou zbierkou, ktorá
sa vyzbiera pri príležitosti ďakovnej
bohoslužby za úrodu nového chle-
ba spojenej s vysluhovaním Svätej
Večere Pánovej. Finančnú sumu,
ktorou prispeje náš zbor, navýši Dia-
konický fond Ondavsko-hornádske-
ho reformovaného seniorátu o rovna-
kú čiastku a my ju môžeme rozdeliť
tým, ktorým pomôže. Tak sme to uro-
bili aj v tomto roku.

V rámci bohoslužby, na ktorej za-
znelo Božie slovo z Gal 2,20: „Žijem
už nie ja, ale žije vo mne Kristus“, sme
sa stretli so 4 rodinami, ktoré sme
mohli podporiť. Po osobnom svedec-
tve pána farára a po vďačných slovách
našich sestier z podporených rodín
sme sa s pocitom pekne a užitočne
prežitého popoludnia rozišli do svo-
jich príbytkov.

Moje srdce predsa ovládal „slad-
ko-bôľny“ pocit. Bola som rada, že
naše členky prijali ponúknutú pomoc,
potešilo ma aj to, že sa – hoci so sl-
zami v očiach – dokázali s nami zdie-
ľať. Ale trápila ma nízka účasť našich
veriacich na tejto bohoslužbe. Ešte
ani pred Vianocami nie sme schop-

ní vyjadriť svoju blízkosť tým, ktorí
ju skutočne potrebujú? Ani cez Via-
noce nežije v nás Kristus, ktorý prišiel
ako Immanuel – Boh s nami? Kedy
sa naše srdce prestane zaoberať len
našími vlastnými potrebami a kedy
sa otvorí pre Krista a pre našich blíž-
nych?

„Nežijem už ja, ale žije vo mne
Kristus.“ Naozaj a vždy, keď ani pred
Vianocami nie???

Prajem všetkým nám, aby sa Ježiš
Kristus mohol narodiť do nášho srd-
ca, aby sme Mu v ňom dali miesto,
kde by mohol dôstojne žiť a kraľovať.

Mgr. Erika Domonkošová

PRAMEŇ RADOSTI

**Pane, Ty, ktorý si nehom nebies,
studnica radosti, Ježiš Kristus,
Ty bývaj vo mne!**

Radostná staroba je staroba, v kto-
rej napriek všetkej túžbe a všetkým
utrpeniam zeme prevláda radosť.
Mám rada výraz „radostný“. Znie
tak čerstvo a voľne, tak mlado a čis-
to. Nie je v ňom nič prepiate, nič ume-
lé. Človeku mimovoľne pripomenie
dieťa, ktoré bez toho, aby v najmen-
šom myslelo na seba, prasto požíva,
čo mu láska rodičov ponúka a umož-
ňuje.

Dobre formované dieťa je však len
vtedy celkom radostné, keď je blíz-
ko otca alebo matky a vie, že ho chrá-
nia a vedú. Tak je to aj vo vzťahu člo-
veka k jeho Bohu. Človek, Bohom
utvorený a na Boha odkázaný, ne-
môže byť bez Boha naozaj šťastný.
Známe slová Augustína „Pane, Ty

si nás utvoril pre seba a naše srdce je
nepokojné, kým nespočinie v Tebe“
potvrdili tisíce tých, ktorí ten pokoj
našli. Toto vyznanie môžeme vyjadriť
aj inak: „Naša duša smádi po rados-
ti a tento smäd nebude utišený, kým
Ťa, prameň radosti, nenájdeme.“

Mnohí neveria v platnosť tohto tvr-
denia, cítia sa aj bez Boha dosť dobre
a veselo vo svete. Činnosti a zábavy
zeme naplňujú ich zmysly a zabezpe-
čujú im často dlhé roky šťastia a uspo-
kojenia. Ale môžu aj starobu urobiť
radostnou? Môžu pretrvať a prekonať
bolesť a utrpenie? Môžu osvetliť noc
smútku? Môžu vôbec dať pravú, hl-
bokú radosť? To je nemožné.

Jeden, ktorý mohol byť najveselší
medzi veselými, zanechal toto vyzna-
nie:

„Za svojho života som mal šťastie,
Predsa však šťastný nikdy nebol
som“.

Cenné je svedectvo jedného vys-
kopostaveného a vzdelaného muža:
„Vo svojej mladosti som v bohatej
miere okúšal radosti a pôžitky sveta.
Ale, priatelia, verte mi, nie sú ničím
v porovnaní s jedným okamihom pra-
vého spoločenstva s Kristom“.

Čo spôsobuje tento rozdiel?

Je to nasmerovanie srdca k Bohu.
Len pravé, Duchom Svätým spôso-
bené zjednotenie s Bohom v našom
Pánovi Ježišovi Kristovi robí člove-
ka skutočne slobodným a radostným.
Čo tejto jednote s Bohom prekáža, je
hriech. Hriech musí byť vyznaný, od-
pustený a odstránený, až potom je
svedomie slobodné a srdce naozaj,
opravdivo šťastné.

Vskutku, človek nemusí stáť pred
žiadnym pozemským súdom, ne-
musí mať na svedomí žiadnu krvavú
vinu, môže stáť pred ľuďmi v jas-
nom lesku cteného muža, a pred-
sa vo vnútri nesie vedomie ťažké
ako cent, že pred okom večné-
ho Boha nemôže obstáť. Človek chce
odstrániť škvrnu, ale iba ju zastreje,
zamaľuje. Pokúša sa na ňu zabud-
núť, a predsa sa na srdce dovalí vždy
opäť bremeno poznania, že neobstojí
pred svätým Bohom, ktorí vidí skryté
veci. Aké je to však cenné, keď ve-
riaci kresťan môže vtedy povedať:

„Chválím Boha, ktorý mi odpustil skrze krv Ježiša Krista!“

Áno, človek musí mať odpustenie hriechov, aby bol naozaj šťastný. Až keď bol národ izraelský vyslobodený z egyptského otroctva, mohol spievať. Ale Božia láska mu dáva ešte viac. Ešte hlbšie siaha Jeho milosť. Izraelskí kňazi boli najprv poľtkaní krvou a potom pomazaní olejom. A kňazský ľud Novej zmluvy, ktorý zakúsil očistenie krvou Ježiša Krista, smie a má mať aj pomazanie Svätým Duchom, božským olejom radosť a pokoja.

Tieto poklady sú tu pre všetkých, ktorí ich vážne hľadajú. Kto má Ježiša, má život a všetkého dostatok.

*Z knihy Dory Rappardovej
vybrala J.Juhásová.*

Soňka Červeňáková VIANOCE

Blížia sa Vianoce, deti sa chystajú von a už sa začína predvianočný zhon. Ježiško prichádza ako náš Spasiteľ, On prichádza aj ako Vykupiteľ. Tak zlož všetky svoje starosti na Pána. A On príde zo šíreho neba, ochrániť mňa i teba. Vynahradím Mu to tým, že pôjdem do kostola, aby som Mu navždy verná bola. Amen.

SIMEON A ANNA

V tomto už tradične uponáhlanom adventnom čase sa nám počas bohoslužieb druhú adventnú nedeľu prihovorili naši najmladší členovia zboru. Zvyčajne ich v kostole nevidíme, lebo v priestoroch nášho Farského úradu sa veľmi usilovne učia príbehy z Biblie, verše a detské piesne oslavujúce Boha.

Prihovorili sa nám príbehom o dvoch starších biblických postavách, ktoré boli vedené Duchom Svätým a očakávali príchod Spasiteľa v jeruzalemskom chráme. Simeon a Anna sa modlili, postili a veľmi ďakovali Bohu, že na vlastné oči mohli vidieť Toho, skrze ktorého nám môžu byť odpustené naše hriechy. Videli Ho len ako malé Dieťa, no napriek tomu vedeli, akú dôležitú osobu stretli. Aj my máme možnosť nielen o ňom počuť v kostole, pravidelne si o ňom čítať z Biblie, no máme aj jedinečnú možnosť stretnúť Ho osobne v modlitbe.

Deti z besiedky sa usilovne učili krátke básničky a precvičili ich v kostole aj deň pred vystúpením a potom pokračovali vyrábaním vianočných ozdôb v priestoroch fary.

Dúfame, že všetkých prítomných potešil aj obsah básní a všetkým nám pripomenul, čie narodeniny slávime.

Tešíme sa z nadšenia našej mladšej generácie, dúfame a modlíme sa za ochotu ďalších mladých navštevovať besiedky, ako aj nebojácnosť vystupovať v kostole.

besiedkari

KREŠŤANSKÝ HUMOR

Na nebeskú bránu zaklope akýsi muž. Svätý Peter otvorí a spýta sa ho:

- Kto si?

- Neviem, - odpovedá muž, - vôbec na nič sa nepamätám, ani ako sa volám, ani čo sa mi stalo, mám úplné okno!

- Ale keď nevieš, kto si, ako ťa zapíšem? Skús ešte porozmýšľať, možno si spomenieš aspoň na posledné slová, ktoré si počul pred smrťou.

Muž sa sústreďí a zrazu povie:

Áno, už viem. Sedel som za volantom a manželka mi povedala: „Miláčik, buď anjel a pušť ma za volant!“

Vybrala: Mgr. Erika Domonkošová

BLAHOŽELÁME

V poslednom štvrtroku tohto kalendárneho roka sa životných jubileí dožili títo naši členovia:

- 20. X. 1931 – Tomáš Lajoš,
- 15. XI. 1941 – Alžbeta Študencová,
- 21. XI. 1941 – Alžbeta Gašparová,
- 4. XII. 1941 – Tibor Gutray,
- 13. XII. 1926 – Anna Kóňová,
- 14. XII. 1936 – Mária Lišková,
- 16. XII. 1951 – Ľudmila Bakajsová,
- 31. XII. – Gabriela Beerová.

Všetkým našim oslávencom srdečne blahoželáme a veríme, že sa s nimi ešte dlho budeme stretávať na zborových príležitostiach. Nech Vás Pán posilňuje svojou mocou a svojou milosťou!

Vedenie zboru a Redakčná rada

ZBOROVÉ PRÍLEŽITOSTI

Vianočný okruh:

20.12.2011 – 17:00 kajúca bohoslužba
21.12.2011 – 17:00 kajúca bohoslužba
22.12.2011 – 17:00 kajúca bohoslužba
24.12.2011 – 15:00
25.12.2011 – 8:30 (+ SVP) a 17:00
26.12.2011 – 9:00 a 17:00
31.12.2011 – 15:30
1.1.2012 – 9:00 a 17:00

Pravidelné bohoslužby

Nedeľa: 9:00 + detská besiedka na FÚ, 17:00,
vysluhovanie Svätej Večere Pánovej 8:30

Streda: 17:00

Biblické hodiny

Dospelí: štvrtok 16:00
Mládež: piatok 17:00

Skúška spevokolu

Štvrtok: 17:00

Úradné hodiny

Utorok	9:00 - 13:00
Streda	9:00 - 13:00
Štvrtok	14:00 - 18:00
Piatok	9:00 - 15:00

Vyučovanie náboženstva

Utorok: 14:00 ZŠ Požiarnická
Utorok: 15:30 ZŠ Belehradská
Streda: 14:00 ZŠ Laca Novomeského

MILÍ BRATIA A MILÉ SESTRY, VYUŽITE PRÍLEŽITOSŤ

- Zúčastňovať sa na zborových príležitostiach.
- Navštíviť nás a podeliť sa so svojimi radosťami i strasťami na Farskom úrade.
- Prihlásiť sa do nášho spevokolu.
- Pomôcť pri doprave druhej duchovnej na zborové príležitosti
- Zakúpiť si náboženskú literatúru na Farskom úrade.
- Vypožičať si náboženskú literatúru z farskej knižnice.
- Prispieť do farskej knižnice knihami, ktoré vlastníte vo viacerých exemplároch, alebo ktoré už nepotrebuje.

TEŠILI SME SA S RADUJÚCIMI SA A PLAKALI SO SMÚTIACIMI

KRSTY:

16.10.2011: Lenka Šimková
6.11.2011: Lara Sophia Dušová
13.11.2011: Ema Štecová

SOBÁŠE:

15.10.2011: František Bödi
a Ing. Viktória Šipošová
11.11.2011: Štefan Maďar a Zuzana Vargová

POHREBY:

21.9.2011: Ladislav Kmec (1944)
4.11.2011: Zoltán Kováč (1961)
29.11.2011: Marta Gogolová (1950)
30.11.2011: Mária Smereková (1922)
1.12.2011: Jolana Szabová (1926)
7.12.2011: Irena Szentpéteriová (1937)

PŠTROS, SLIEPKA A OROL

V predvianočnom a vianočnom čase majú vo zvyku zavítať do kostola aj ľudia, ktorí ta zvyčajne nechodievajú. Niektorí si tam len posedia, iní chcú načerpať pokoj a ďalší sa prichádzajú modliť.

Vo svojich modlitbách sa ľudia podobajú pštrosovi, sliepke a orlovi.

Pštros nepoužíva svoje krídla, iba nohy. Pohybuje sa nimi po zemi a keď je najhoršie, strčí hlavu do piesku. Tak je to aj s niektorými z nás. Zostávajú len pri zemi, spoliehajú sa iba sami na seba a keď je najhoršie, odchádzajú zo života ako zúfalci.

Niekedy sa podobáme sliepke, ktorá používa svoje krídla iba vtedy, keď sa cíti byť ohrozená. Ináč sa drží pri zemi. Mnohokrát sa modlíme iba vtedy, keď je nám ťažko – v chorobe, pred ťažkou skúškou alebo keď trpíme nedostatkom. A nezamýšľame sa nad tým, že ani nám by nepadlo dobre, keby sa naši priatelia obracali na nás iba vtedy, keď niečo potrebujú.

A napokon orol. Orol používa svoje krídla ustavične. Deň čo deň sa na nich vznáša do závrtných výšok, odkiaľ pozoruje svet. Niekedy sa necháva unášať vetrom, inokedy sa rúti do jeho vírov. Túto možnosť máme aj my. Aj my môžeme používať krídla modlitby a vznášať sa na nich k Bohu. Niekedy sa nechať unášať na krídlach chvál, inokedy s Ním zápasíť za seba i za iných.

Rozprestrime teda svoje krídla a hľadme na problémy s modlitebným nadhľadom. Prajem nám príjemný let.

Pripravila: Mgr. Erika Domonkošová.

Košický zborový list

Vydáva Farský úrad Slovenského cirkevného zboru, Kováčska 69, Košice.

Tel: 055 / 625 06 32, 0911 900 917, e-mail: refzborkesk@centrum.sk, www.refzborke.szm.sk